

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: V. S.
st. přísl. X
t. č. pobytem X
doručovací adresa: X

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2019, č. j. OAM-473/ZA-ZA11-VL13-2019,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2019, č. j. OAM-473/ZA-ZA11-VL13-2019, e. č. B006600 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve shrnul průběh správního řízení a zjištěný skutkový stav. Dne 18. 5. 2019 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany a poskytl k ní dne 22. 5. 2019 údaje. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany zejm. uvedl, že byl členem politické strany X, na jejíž schůze od roku 2007/2008 docházel. Jinak ale politicky aktivní nebyl, neboť nechodil na žádná shromáždění ani mítinky, protože to není pro něj a s touto stranou není v kontaktu od roku 2011 nebo 2012.
3. Žadatel je ženatý, jeho manželka je státní příslušnicí Ruské federace a žije v Moskvě. Děti žádné nemají. Poslední místo bydliště žadatele bylo ve městě D., kde bydlí jeho otec.
4. V ČR je žalobce již potřetí, přičemž poprvé zde byl v březnu roku 2018, pak se vrátil do Moldavska a následně zase odjel do ČR, ale nepamatuje si přesně, kdy to bylo. Pobýval tu na biometrický cestovní pas a přijel sem, aby se tu ukryl. Měl registrovaný pobyt v Rusku, neboť tam měl manželku, ale o ruskou státní příslušnost nepožádal.
5. Problémy žalobce spočívají v tom, že je pronásledován třemi osobami spojenými s manželem jeho milenky. Všichni jsou muslimové. Pronásledování z jejich strany mělo začít v roce 2017, a to z důvodu urážky na cti. Tyto osoby nejdříve žalobci vyhrožovaly a poté jej zbily. Žalobce byl zraněn, musel být ošetřen v nemocnici a pak se skrýval u svého přítele. Poté utekl do Moldávie, protože měl strach. V Rusku, kde se incident stal, se však žalobce neobrátil na policii, neboť je podle jeho mínění uplacená. Podle mínění žalobce mu nemůže pomoci ani moldavská policie, neboť mu nemůžou poskytnout osobní ochranu. V ČR má žalobce známého.
6. Žalovaný shromáždil ve správním spisu zprávy o zemi původu, konkrétně Zprávy Freedom House – Svoboda ve světě 2018 (Moldavsko – leden 2018), Informace OAMP Moldavsko - Bezpečnostní a politická situace v zemi (červen 2018) a Informace MZV ČR ze dne 8. 9. 2017.
7. Žalovaný se zabýval nejprve hodnocením podmínek pro udělení azylu. Ohledně možného pronásledování žalobce z politických důvodů žalovaný uvedl, že žalobce sice byl členem politické strany, ale v zásadě nebyl příliš politicky aktivní a od roku 2011 již nebyl se stranou v kontaktu. Jeho azylový příběh a důvody odjezdu z vlasti nijak nesouvisí s jeho členstvím v této straně a žalobce nijak netvrdil, že by ve vlasti zažil jakékoliv potíže ze strany státních orgánů související se svým členstvím ve straně.
8. Ohledně pronásledování z důvodů rasy pohlaví, náboženství atd. [§ 12 písm. b) zákona o azylu] žalovaný uvedl, že hlavním a jediným motivem odchodu žalobce z vlasti byla obava z pomsty muže, s jehož manželkou měl žalobce v době pobytu v Rusku poměr, který mu měl údajně vyhrožovat a zbít jej. O mezinárodní ochranu v ČR žalobce požádal kvůli legalizaci pobytu. Tyto obavy nelze rozhodně podřadit pod citované ustanovení, neboť takové důvody nejsou tímto ustanovením zákona pokryty. Zároveň je zcela zjevné, že potíže žadatele byly způsobeny soukromými osobami. Žalobce měl využít pomoc státních orgánů.
9. Dále žalovaný zmínil, že žalobce se v řízení o správním vyhoštění v květnu 2019 o žádných problémech a obavách z návratu do vlasti nezmiňoval. Žalovaný uvedl, že žalobce měl problémy pouze v Rusku a s kýženou osobou se od svého příjezdu do ČR ani neseťkal, ani s ní nebyl nijak v kontaktu. Tyto skutečnosti jasně svědčí o nízké věrohodnosti výpovědi žalobce a nepodloženosti jeho údajných obav. Žalovaný tak považuje žádost žalobce za čistě účelovou, tedy směřující k legalizaci pobytu. Přitom žalobce nemá objektivně žádné

překážky k vyřízení si své pobytové situace v ČR. Proto žalovaný u žalobce neshledal podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu.

10. K podmínkám pro udělení azylu podle § 13 (sloučení rodiny) a § 14 (humanitární azyl) žalovaný stručně uvedl, že neshledal podmínky pro uplatnění těchto forem azylu, a proto nebyla žádná z nich žalobci udělena.
11. Ohledně hodnocení podmínek pro udělení doplňkové ochrany žalovaný vycházel z týchž podkladů a uvedl, že nenalezl žádné skutečnosti, na základě nichž by žalobci v případě návratu do vlasti hrozila vážná újma uložením či vykonáním trestu smrti. Moldavský právní pořádek neumožňuje uložení trestu smrti. Podle výpovědi žalobce mu v zemi původu nehrozí ani žádné mučení či nelidské zacházení ze strany tamějších státních orgánů. Svou vlast opustil s vlastním cestovním dokladem přes oficiální hraniční přechod s vědomím státních orgánů, aniž by mu někdo bránil.
12. Ohledně obav z vyhrůžek ze strany manžela jeho milenky žalovaný opět odkázal na řízení o správním vyhoštění, kde žalobce o ničem takovém nehovořil, popřel překážky jeho návratu do vlasti. Žalobce se do vlasti opakovaně vrátil, což znamená, že jeho obavy jsou nedůvodné. Žalovaný opět zopakoval úvahu o nízké věrohodnosti žalobce a snaze zastrít skutečný důvod žádosti o mezinárodní ochranu. Zároveň případné vycestování žalobce nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR. Žalobci nelze udělit ani doplňkovou ochranu podle ustanovení § 14b zákona o azylu.
13. Ze všech uvedených důvodů žalovaný zamítl žádost o udělení mezinárodní ochrany jako nedůvodnou.

III. Žaloba

14. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí v celém rozsahu. Poukázal na své obavy z pronásledování soukromými osobami kvůli urážce na cti, které se dopustil tím, že měl poměr s manželkou jednoho muže. Podle jeho názoru žalovaný nesprávně vyhodnotil, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
15. Konkrétně žalobce namítl, že žalovaný si neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů z různých zdrojů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Kromě toho žalovaný nesprávně vyhodnotil věrohodnost žalobce.
16. Žalobce nesouhlasil s argumentem žalovaného, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána čistě za účelem legalizace pobytu žalobce. Poukázal v tomto ohledu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č.j. 5 Azs 6/2011 – 49. Každá žádost o mezinárodní ochranu je přitom motivována mj. legalizací pobytu.
17. Skutečnost, že žalobce nepožádal o udělení mezinárodní ochrany bezprostředně po vstupu do EU, není z pohledu posouzení nutnosti mezinárodní ochrany klíčová. Sám žalobce se o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany dozvěděl až poté, co jej policie kontrolovala v souvislosti s jeho nelegálním pobytem. V případě žalobce je nerozhodné, že žádost nepodal dříve. Pokud by měl žalovaný za to, že cílem jeho žádosti bylo pouze vyhnout se hrozícímu správnímu vyhoštění, mohl žalovaný zamítnout žádost jako zjevně nedůvodnou.
18. Žalovaný argumentoval mj. také nevěrohodností výpovědi žalobce, s čímž se žalobce neztotožňuje. Namítl, že protokol o výslechu žalobce z řízení o udělení správního vyhoštění nebyl zařazen mezi podklady pro vydání rozhodnutí. Proto žalovaný nemohl

z tohoto podkladu vycházet. Kromě toho při výslechu byla žalobci otázka položena jiným způsobem. Z odpovědi na otázku o bezpečnosti Moldávie nelze dovozovat nevěrohodnost výpovědi žalobce. Proto je napadené rozhodnutí také nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

IV. Vyjádření žalovaného

19. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 11. 2019 uvedl, že důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ustanovení § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly. Stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný je přesvědčen, že stav věci byl zjištěn dostatečně, přičemž vycházel z relevantních a dostatečně aktuálních podkladů a z konkrétních sdělení žalobce. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis.
20. Ohledně žalobcova tvrzení, že se v Moldavsku obává vážné újmy ze strany soukromých osob původem z Ruska, žalovaný uvedl, že jmenovaný by měl vzhledem ke skutečnosti, že je moldavským občanem, požádat o pomoc státní orgány Moldavska. Žalobcem uvedené obavy by bylo možné považovat za azylově relevantní pouze v případě, že by mu moldavské státní instituce nebyly schopné či ochotné odpovídající ochranu poskytnout.
21. K námitce žalobce, že protokol z jeho výslechu, který byl v rámci řízení proveden, nebyl zařazen mezi podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž byl seznámen, správní orgán uvádí, že s touto námitkou nesouhlasí, přičemž odkazuje na Protokol o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 24. 5. 2019, ve kterém je protokol z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného zařazen jako podklad pro vydání rozhodnutí. Protokol týkající se výslechu v rámci řízení o správním vyhoštění se týkal jiného řízení a nebyl žádný důvod jej zahrnout do podkladů pro rozhodnutí o mezinárodní ochraně a vycházet z něho.

V. Správní spis

22. Ve správním spisu se nachází žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 5. 2019, kopie cestovního dokladu žalobce, poskytnutí údajů k žádosti ze dne 22. 5. 2019. V protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce uvedl, že ho ve vlasti pronásledují tři lidé, přičemž jde o manžela jeho milenky a nějaké podnikatele či vyděrače. Jsou muslimové. Pronásledování z jejich strany začalo někdy v létě 2017. Důvodem bylo, že žalobce urazil na cti manžela ženy, s níž měl poměr. Tito lidé mu vyhrožovali a bili ho, byl zraněn a následně ošetřen v nemocnici. Tento incident se odehrál v Rusku. Poté začal žalobce pít alkohol a lehké drogy, měl strach, a proto odjel do Moldávie. Tam žádné problémy neměl, ale měl za to, že ho jeho pronásledovatelé následovali do Moldávie. Vyhrožovali žalobci telefonicky, nicméně od září 2017 s nimi už v kontaktu nebyl.
23. Žalobce uvedl, že se ohledně svého napadení a výhrůžek od těchto osob neobrátil na policii. Podle jeho názoru problém nelze nijak vyřešit. Policie je v Rusku zkorumpovaná a za peníze udělá cokoliv. Žalobce měl v Rusku negativní zkušenost s policií, která ho náhodně kontrolovala a přitom vyžadovala úplatky. V současné době nemá žádné zdravotní potíže. Za překážku svého návratu považuje pronásledování ze strany uvedených osob, neboť se bojí, že ho v Moldávii najdou a zabijí. Žalobce přijel do ČR proto, že tu má známého a v Německu má bratrance. Už měl dříve uloženo správní vyhoštění.

24. Ohledně situace v zemi původu žalobce jsou ve správním spisu založeny zprávy citované v napadeném rozhodnutí, a to zejm. Informace MZV ze dne 8. 9. 2017 (Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí), dále Informace OAMP (Bezpečnostní a politická situace v zemi, červen 2018), dále Informace Freedom House (leden 2018) – Svoboda ve světě 2018 (Moldavsko).
25. Při seznámení se s podklady pro rozhodnutí žalobce uvedl, že nechce nic doplnit, ale podle jeho názoru nic z toho, co je tam napsáno, nefunguje tak, jak má. Poté bylo ve věci vydáno napadené rozhodnutí.

VI. Posouzení věci krajským soudem

26. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené v ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu.
27. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
28. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
29. Žaloba **není důvodná**.
30. Krajský soud předně uvádí, že žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. V první řadě žalobce zpochybnil hodnocení jeho azylového příběhu z hlediska jednotlivých forem mezinárodní ochrany s tím, že žalovaný nezjistil řádně stav věci. Krajský soud se s touto námitkou neztotožnil. Z azylového příběhu žalobce, který předestřel žalovanému, je poměrně jednoznačně patrné, že cílem žalobce je najít důvody pro legalizaci pobytu v ČR (kde má známého). V tomto ohledu se závěry žalovaného vyslovuje krajský soud souhlas. Přitom však je třeba zdůraznit, že důvody, které žalobce tvrdí, nejsou kvalifikovatelné ani pod ustanovení § 12, § 13 či § 14 zákona o azylu, ani pod příslušná ustanovení regulující poskytování doplňkové ochrany (§ 14a, § 14b zákona o azylu). Tuto úvahu žalovaný přezkoumatelně zdůvodnil, takže krajský soud nepovažuje v rovině přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žádné vady.
31. K tomu je třeba uvést, že legalizace pobytu sice může být v souladu s citovanou judikaturou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č.j. 5 Azs 6/2011 – 49, přístupný na www.nssoud.cz) jedním z cílů žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neb mezinárodní ochrana představuje zvláštní typ pobytového oprávnění, nicméně žádost nemůže být založena pouze na snaze legalizovat pobyt, ale musí obsahovat azylově relevantní důvody svědčící pro poskytnutí některé z forem mezinárodní ochrany. To však v případě žalobce podle přesvědčení krajského soudu splněno nebylo.
32. Pokud se týká hodnocení věrohodnosti žalobce, krajský soud z obecného pohledu konstatuje, že azylový příběh o rozlíceném manželovi jeho milenky, který ho pronásleduje z Ruska do Moldávie a nedovolí žalobci se do země původu navrátit, opravdu nevyznívá příliš věrohodně. Zvláště za situace, kdy už dříve žalobci bylo uloženo správní vyhoštění. Krajský soud však v této souvislosti považuje za nutné žalovanému vytknout, že podklady z řízení o správním vyhoštění nezaložil do správního spisu. Pokud totiž žalovaný považoval

za účelné a vhodné hodnotit tyto podklady v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany, měl je v kopii zahrnout k podkladům pro rozhodnutí. Pokud tak žalovaný neučinil a přesto měl potřebu hodnotit tyto skutečnosti v rámci věrohodnosti žalobce, jedná se nepochybně o vadu řízení.

33. Krajský soud však zároveň uvádí, že v kontextu azylového příběhu žalobce a jinak korektního odůvodnění napadeného rozhodnutí nedává této vadě řízení takovou váhu, aby měla vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Zároveň vzhledem k dostatečnému odůvodnění neudělení všech forem mezinárodní ochrany nepůsobí tato vada ani nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Pokud by totiž žalovaný úvahu o výrocích žalobce v řízení o správním vyhoštění zcela vypustil, nic by to neměnilo na jednoznačné nedůvodnosti jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, k níž žalovaný správně dospěl. Jinými slovy, i kdyby žalovaný hodnotil žalobce jako zcela věrohodnou osobu, tak jeho objektivní důvody nejsou takové povahy, aby to mohlo jakkoliv ovlivnit hodnocení jeho azylového příběhu v jeho prospěch, ať už v řízení o správním vyhoštění vypověděl cokoliv.
34. Podle názoru žalobce žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav věci a v této souvislosti se žalobce odvolával na neaktuálnost informací o zemi původu. Vůbec však svou námitku nekonkretizoval, tedy neupřesnil, v jakém ohledu měly být reálie v zemi jeho původu odlišné od stavu zachyceného ve zprávách založených ve správním spisu. V tomto kontextu krajský soud připomíná, že je správní orgán povinen zjistit při rozhodování o žádosti o udělení mezinárodní ochrany skutkový stav bez důvodných pochybností, s čímž související zejména požadavek na obstarání takových informací o zemi původu, které jsou relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, jakož i transparentní a dohledatelné (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 67/2018 – 29, a ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 – 81; všechna odkazovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).
35. V předmětné věci žalovaný využil zprávy o zemi původu založené ve správním spisu. Krajský soud má za to, že žalovaný vycházel při rozhodování z dostatečně relevantních a aktuálních informací o zemi původu, ze kterých nevyplývá, že by žalobce mohl být v Moldávii objektem jakékoliv politicky či jinak motivované perzekuce. Stejně tak k možnostem využití vnitřní ochrany v zemi původu jsou tyto podklady zcela dostačující. Konec konců, jak žalovaný správně uvádí, žalobce v zemi původu nečelil vůbec žádným potížím, přičemž jeho jediným problémem je strach z manžela své milenky, o němž se nepodloženě domnívá, že ho měl v Moldávii hledat. Tyto skutečnosti hovoří jednoznačně v tom smyslu, že žalobce nejen že ani nezkoušel prozatím mechanismy vnitřní ochrany využít, ale ani k tomu doposud neměl reálný důvod. Při seznámení s podklady ve správním řízení nenavrl žádné další podklady, kterými by závěry žalovaného ohledně země původu zpochybnil. V tomto ohledu tedy krajský soud rovněž neshledal žádné pochybení představující vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
36. Pokud se týká namítaného nevyužití institutu zjevné nedůvodnosti žádosti, k němuž žalovaný může sáhnout ve smyslu § 16 odst. 1 zákona o azylu též za situace, jestliže *žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a, a zároveň podal žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze s cílem vyhnout se brozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatykácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, krajský soud uvádí následující. Tento institut představuje určitý odklon od klasického řízení o udělení mezinárodní ochrany a lze ho využít pouze pro vyjmenované situace. Není povinností žalovaného zdůvodňovat, proč*

tohoto odklonu nevyužil a provedl standardní řízení o mezinárodní ochraně. Navíc tak učinil ve prospěch žalobce a poskytl mu tak vyšší procesní standard, než kdyby jeho žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou. Proto ani tuto námitku krajský soud nepovažuje za důvodnou.

37. Žalobní námitky proti napadenému rozhodnutí tedy shledal krajský soud souhrnně vzato jako nedůvodné.

VII. Závěr a náklady řízení

38. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
39. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. prosince 2020

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.